

PRZYRZUCAĆ (5) *vb impf*

1 sg *praes* przyrzucam (5).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn) s.v. przyrzucić.

1. *Przykrywać rzucając coś na coś; obruere Calep, Cn; adruere, insuper iactare, superiacere, supericere Cn (1) : Obruo, Infodio, terra, lapidibus, aliave re operio – Przirzucam, okriwam. Calep 716a.*

2. *Dodawać, dokładać; adicere Mącz, Calep, Cn; admoliri, conicere Mącz; addere, subicere, subiungere, superadicere Cn (4) : Adicio, Przirzucam/ przidawam. Mącz 162a, 162a, 229d; Calep 24a; [Przirzucam/ Addo, Adicio. Volck Vvv4].*

Formacje współrdzenne cf RZUCIĆ.

MP